

Jede, jede poštovský panáček

Asi má také vrané koníčky, jenže nemíří do Rokycan, ale do Přeštic u Plzně. A že v Čechách nebylo vozům staré pošty na odlehlých místech vždy bezpečno, o tom svědčí případ z lesa Vysoká. Když se jednou přeštický poštovní "štelvág" vracel z Plzně domů, zastavila ho uprostřed lesa stařena s košíkem v ruce a prosila o svezení. Cestující proti tomu nic neměli. Když babka lezla na kozlík, všiml si postilion, že je to přestrojený muž. Vytrhl mu košík z ruky, chlapa prudce srazil dolů, práskl do koní a hnál je tryskem až do Přeštic. Tam překvapeně zjistil, že při té šílené jízdě ztratil obě zadní kola. Cestujícím ve voze se však nic vážného nestalo. V košíku prohnáného lapky byly dva nože a dvě pistole. Tenhle stoletý případ oprášil a zaznamenal Jaroslav Fořt ve sborníku Pod Zelenou horou - z doby postilionů v roce 1941.

Dějiny přeštické pošty nedávno sepsal filatelista Ing. Miroslav Tupý. V archivních pramenech pražského Poštovního muzea vytěžil spoustu dat a zajímavostí z výpisků historika Václava Dragouna (1865 - 1950). probádal i přeštickou Kroniku, oborové práce Roubíkovy a Polišenského, Stiebrovu Klatovskou poštovní historii, dílo Jana Pohla Poštovská trať Praha - Plzeň - Klenčí, monografii poštovních známek a razítek od Emila Votočka.

Zjistil, že první poštovní zařízení v Přešticích (okr. Plzeň - jih) je zaznamenáno roku 1732 jako tzv. sběrna, a to na poštovské trati z Plzně přes Zelenou Horu, Horažďovice a dál do Pasova. Kolem r. 1769 se sběrna změnila na poštovní stanici a císařským výnosem ze 3. dubna 1808 pak na regulérní poštovní úřad. Poštmistrem byl ustanoven jistý Jakub Stach. Příslušná kancelář si tenkrát dala trochu na čas a jeho jmenovací dekret vystavila v lednu 1808. Toho se Stach nedožil, umřel o dva měsíce dřív. Podle podrobností vypátraných autorem Dějin přeštické pošty bylo snadné načrtnout i malý rodokmen.

